

Nosaucam deputātu kandidātus

Kā zināms, 1989. gada 10. decembrī notiks vietējo padomju vēlēšanas. Vēlēsim rajona un ciema padomes deputātus. Soreiz neviens «no augšas» nav aplēsis, cik vēlams PSKP biedru, cik bezpartijisko, cik sieviešu, cik vīriešu utt. Izvēlēties no sava vīdus varēsīm tās darbīgākos, zinošākos, ietekmīgākos. Tas ir reāls solis ceļā uz tiesisku valsti mūsu Latvijā.

Bet tiesiska valsts nozīmē ne jau anarhiju, bet gan stingru noteiktās kārtības, likumu ievērošanu gan «no augšas», gan «no apakšas». Latvijas PSR Augstākā Padome šopavasār pieņēma Likumu par vietējo padomju tautas deputātu vēlēšanām. Tas arī ncsaka, kā jānorit vēlēšanās mūsu republikā.

Likumā noteikts, ka ikvienā ciemā vēlēšanu sariņošanu organizē ciema vēlēšanu komisija. Par Riebiņu ciemā izvirzītās vēlēšanu komisijas sastāvu esam jau informējuši 30. septembra laikrakstā. Komisija no sava vīdus par priekšsēdētāju izvirzījusi Mariju Ivanovu, par priekšsēdētāja vietnieku Genadiju Harlamovu un par sekretāri Valentīnu Adamoviču.

Ciema vēlēšanu komisija šobrīd ir tas orgāns, kas kopā ar TDP palīdz organizēt deputātu kandidātu izvirzīšanu, reģistrē izvirzītos kandidātus. Sapulces var notikt arī pēc pašu iedzīvotāju iniciatīvas.

Par sapulcē nosauktajiem kandidātiem var balsot atklāti vai arī, ja sapulce pieprasa, aizklāti. Deputāta kandidāts skaitīs izvirzīts, ja par viņu nobalsojuši vairāk nekā puse visu šīs organizācijas biedru, nevis tikai puse no sapulcē klātesošajiem.

Riebiņu ciemā pirmās deputātu kandidātu izvirzīšanas sapulces notika 13. oktobrī 5. un 6. brigādē Pieniņos un Kokoriešos. 23. Kokoriešu vēlēšanu apgabalā par deputātu kandidātu izvirzīts Viktors Meikšāns, 29. Rumpu — Pēteris Pauniņš, 30. Oriēšu — Fjodors Gromovs, 23. Kaušu — Akinfs Masloborjevs, 24. Torogu — Roberts Skutelis, 25. Pieniņu — Georgijs Mihailovs, 26. Pieniņu — Marija Vanaģele un 27. Kalnacku vēlēšanu apgabalā — Volde-mārs Adamovičs.

Deputātu kandidātu izvirzīšana turpinās arī šonedēļ un ies visu turpmāko periodu līdz 10. novembrim. Atlikušajā laikā līdz vēlēšanām būs jāsaģatavo vēlēšanu biļeteni ar izvirzīto deputātu kandidātu uzvārdiem un jāveic citi vēlēšanu priekšdarbi. Gan pats deputāta kandidāts, gan vēlētāju sapulce var atsaukt savu izvirzīto kandidāturu 5 dienas pirms vēlēšanām.

Likums par vēlēšanām ir pietiekami demokrātisks, lai iedzīvotāju pašu rokās būtu iespēja izraudzīties tos cilvēkus, kas prastu pāņākt, ka tautas vara pie mums skaitās ne tikai uz papīra.

JAUNAIS CEĻS

Agrofirmas „Sorkonais Oktobris“ laikrosts

Kas nosmeļ krējumu?

Pēdējā laikā rajona saimniecību vadītāju vīdus arvien uzstājīgāk skan neapmierinātības balsis, ka agrofirma «Sarkana Oktobris» gūst ievērojamu peļņu ar savām pārstrādes nozarēm it kā uz citu saimniecību rēķina.

Palūdzām šo faktu isi komentēt agrofirmas vecāko ekonomistu Albertu Egli.

Nenoliedzami — pārstrādes rūpniecība mums patiešām nes zināmu peļņu. Taču tie, kas domā, ka tā nāk bez pūlēm, maldās.

Nesim tās pašas daudzīnātās konfektes «Gotiņa». Pirmkārt, atcerēsimies, ka tās ražotājas — cietes rūpnīcas — pārņemšana savā pārziņā kādreiz nesekmīgi tika piedāvāta vairākām spēcīgām rajona saimniecībām. Taču toreiz neviens cits tajā neredzēja perspektīvu. Rūpnīcas modernizēšanā un paplašināšanā agrofirma ieguldījusi ne mazums līdzekļu, kuriem taču ir jāatmaksājas ražošanas gaitā. Otrkārt, jāšaubs, vai atrastos kāda saimniecība, kas pašu spēkiem bez zaudējumiem spētu ražot konfektes par valsts cenu. Treškārt, izejvielas konditorejas izstrādājumu ražošanai no centralizētajiem fondiem saņemam tikai 60 procentu apjomā. Pārējo 40 procentu sagādei vajadzīgs liels apsviedīgums.

Izskan pārmetumi arī par to, ka līnu fabrikai līnus piegādājot, daudzas saimniecības, taču importa preces par daļu no ārzemēs realizētās fabrikas produkcijas saņemot tikai ražotāji. Bet tad, kad spaļus, kas tagad paši kļuvuši par eksporta preci, vienkārsi pa skursteni vārda tiešā nozīmē izkūpināja gaisā, nez kāpēc nevienam no līnu piegādātājiem neienāca prātā protestēt pret bezsaimniecisku kopējā labuma izmantošanu, tad visi bija apmierināti. Skaidrīgajiem zināms mīerīnājums varētu būt fakts, ka šogad agrofirma saņēmusi gandrīz trīs reizes mazāk importa preču nekā pienāk-

tos atbilstoši ieņemtajai summai. Arī domāt, ja tā var izteikties, var rentabli un nerentabli. Šobrīd «rentabla» domāšana būtu nevis mēģinājumi iebilst pret kaimiņu saimniecību palīgozaru attīstību vai cenšanās dabūt kādu kripatu no sveša, bagāta galda, bet gan maksimāli enerģiski pašiem attīstīt jaunas palīgozares. Vai arī nosist agrofirmas peļņu ar līdzīgas konkurentspejīgas produkcijas ražošanu. Pircēji droši vien pamanīja, ka pirms kāda laika kritās agrofirmas čipsu cena. Jo republikā parādījās līdzvērtīgi, taču nedaudz lētāki čipsi. Savukārt agrofirma kļuvusi bīstama konkurentē Oškālna kolhozam: pārdevēji zina stāstīt, ka mūsu «Matkules plaucēto» maizi pircēji pērk labprātāk. Pārbūve prasa jaunu domāšanu, jo mūsu ikdienā ienāk tirgus ekonomika. Komentāru pierakstīja L. LAUCE

Darbs labi sokas arājam Jakovam Sobolevam.

Delikatese no lauka

Sopavasār agrofirmas «Sarkana Oktobris» laudis pie Zabegiem 2 hektāros iesēja burkānus. Iz-agusti bagātīga raža — pēc aptuveni aprēķiniem, vismaz 300 centneri no hektāra. Šis it kā nelielās platības novākšana ir ļoti darb-

ietilpīga. Vienīgā tehnika: pašu rokas un sentevu darbarīks — dakšas. Tāpēc desmit pirmā iecirkņa laukkopē, atliekot savus darbus, talkā devušās kantora darbinieces. Nedrīkst taču ļaut vērtīgajiem dārzeņiem iesalt. Kā zināms, burkānos ir

daudz organismam vajadzīgu vielu. Tie satur karotīnu, arī B₁, B₂, B₆, PP, C, E un citus vitamīnus, vērtīgu minerālvielu kompleksu — kālija sāļus, kobaltu, dzelzi. Senajā medicīnā, kad ķīmisko preparātu nebija, burkānus izmantoja kā ārstniecisku līdzekli pret daudzām slimībām.

Patērētājtieksei nav vietas

Īsts biškopis rūpējas par bitēm, bet ne par to, cik medus no tām var iegūt. Domāju, ka nav tāda cilvēka, kurš nezinātu par šo čaklo radījumu lietderību. Tāpēc nekādi nav pieļaujama vienīgi patērētājtiekse pret tām.

Es strādāju dravā samērā nesen, vēl tikai ceturto gadu, tomēr jau varu priekš, ka ne kātru gadu ir medus vākšanai piemēroti apstākļi. Iepriekšējais — 1988. gads šajā ziņā bija īpaši nelabvēlīgs. Tāpēc visi spēki bija veltīti tam, lai saglabātu, neaizlaistu postā nevienu bišu saimi. Valsts samazināja dravām piešķiramā cukura daudzumu. Bites vīgli va-

reja aiziet bojā no barības trūkuma. Taču agrofirmas vadība nāca pretī, un bišu saimes laimīgi pārzīmoja.

Agrais un siltais pavasaris veicināja to, ka bites ātri atguva spēku. Daļa saimju tika pārvesta, bet daļa palika Pieniņos. Sāka ziedēt rapši un pienenes. Eites ātri būvēja šūnas un piepildīja tās ar nektāru. Iestājās biškopjiem visnēlīgākais laiks — spītošana. Lai nepotiktu dabiskā spītošana, mēs jau iepriekš sadalījām bišu saimes. Šogad spītošana nerādīja lielu robu medus ražā. Vairums no jaunajām saimēm nodrošināja sevi ar barību visai ziemai. Sarež-

ģitāk bija ar tām bitēm, kas tika izmantotas ābolina apputeksnēšanai. No šīm saimēm mēs ieguvām pavisam nedaudz preču medus — apmēram 8 kilogramus no katras. Ābolina apputeksnēšanai izmantotas 40 saimes.

Drava šogad devusi 1700 kilogramus tīrā medus. Pavisam bija 85 pamatsaimes. Vidēji no katras pamatsaimes iegūti 20 kilogrami preču medus. Galvenā uzmanība mūsu darbā jāpievērš selekcijai. Dravā ir dažas saimes, kuru produktivitāte gandrīz necieš no laika apstākļiem. Jeļena JEMELJANOVA, agronome — biškope

F. Trasuna piemiņai

Domātāja, sabiedriskā un valsts darbinieka, dzejnieka Franča Trasuna 125. dzimšanas dienas atzīmēšana izskanējusi pa visu Latgali. Gaismu ierauga Daugavpils tipogrāfijā iespīests bukletīns, ko sagatavojuši un tekstus uzrakstījuši Daugavpils arhitekta Gertrūde Kudiņa. Ievaddaļā rakstīts: «Viņa rakstura īpašības bija — smalka takta izjūta, idejiska deģsmē, droša un neatlaidīga nostāja, neparasts miers un lietišķums, humors, kas nereti savaldīja pretiniekus».

Sis izdevums ir pirmais mēģinājums, kamēr vēl nav iznākusi grāmata, iepazīstināt lasītājus ar viņa fabulu paraugiem, ievietotas «Mokslinīks un cyuka», «Spekulants», «Loči un kultūra», «Ezelis zvēru padūmē».

MOZIKAS SVETKI
JANA IVANOVA
DZIMTENE

PIRMRINDAS
PIEREDZES
ADRESĒS

MANS DEPUTĀTA
PIŅĀKUMS
2. lappuse

KO DEVA
«AGROBALTIC-89»?

JAUNSAIMNIEKA
SETA —
KOMBAINU

KĀPOSTU
UZGLABĀSANA
3. lappuse

MIKELS BEZDARBNĪKS
UN PARTIJA

SVEICINS NU
ROGOVKIŠA

TIRGUS CENAS
4. lappuse

No Šķaunes līdz Amulai

Izskanēja svētki sakarā ar Rīgas atbrīvošanas no vācu fašistiskajiem iebrucējiem 45. gadadienu, tie bija arī visas Latvijas atbrīvošanas svētki, kaut gan

nežēlīgas kaujas vēl dunēja Kurzemē. Piedalījās arī latviešu gvardes 43. strēlnieku korpusa dziedošie veterāni, par kuru ekspedīciju stāstījām laikraksta

divos iepriekšējos numuros.

Sajos attēlos vokālā ansambļa dalībnieki dzied un spēlē kritušajiem biedriem, kuri atdusas Rudzētū zemē.

A. GONČAROVA foto (Krāslava)

Svētki Jāņa Ivanova dzimtenē

Kļuvis jau par tradīciju Preiļu rajonā Latvijas ievērojamākā komponista Jāņa Ivanova piemiņas dienā sarīkot plašus mūzikas svētkus. Šoreiz ciemiņus — J. Vitola Latvijas Valsts Konservatorijas docentu Igoru Ivanovu, filharmonijas solistu Druvi Kriki, studentus Vitu Svinku, Karīnu Jermaku, Robertu Zīraku, Aināru Paukšēnu un Gati Ulmani uz robežas ar karstu tēju un medu sagaidīja rajona kultūras darbinieki. No turienes atbraucēji un sagaidītāji ieradās pie piemiņas akmens, kas uzstādīts komponista dzimtajā pusē — Babru sādžā agrofīrmās kolhozā.

Pēcpusdienā mūziķi un rajona pārstāvji ieradās J. Raiņa memoriālajā mājā Jasmuižā, kur konservatorijas pārstāvji sniedza nelielu kamermūzikas koncertu. Seit klātesošos mūzikas skaņu un tēlu pasaulē ievadīja Igors Ivanovs. Svētku noslēgums bija rajona kultūras namā. Domu, ka Jāņa Ivanova piemiņas dienas, viņa un viņam veiktā skandārbu izpildījumi kļūst par gar-

guma svētkiem, kuros valdzinājumu un veldzi gūst aizvien vairāk cilvēku, izteica rajona izpildomite-

jas priekšsēdētāja vietniece Vaira Vucāne. V. ROMANOVSKIS Jāņa SILICKA foto

Debija Jasmuižā

Sovasar Jasmuižā bija iespēja iepazīties ar interesantu izstādi. Kādreizējā muižas stālā telpās bija skatāmi keramika Aivara Gutāna, Jāņa Lizdika un Viktora Pankova darbi.

Visi trīs meistari piešķaitāmi jaunajai Latgales podnieku paaudzei, jo nopietni pievērsušies šim amatam tikai 80. gadu sākumā. Visi trīs darbojas Antona Kūkola vadītajā A. Paulāna Tautas lietišķās mākslas studijā Rēzeknē un ir Tautas daiļamata meistari.

Ne īpaši garajā puišu radošajā pagātnē zīmīgs liekas fakts, ka neviens no viņiem keramikā nav ienācis pa tēva vai vectēva būvētā cepla durvīm. Savu ceļu pie paaudžu paaudzēs koptā senču mantojuma viņi meklējuši paši — dažkārt likumodami, dažkārt nejausības vadīti, bet apzinādamies, ka nu ir jau no mums aizgājušā mākslas zinātnieka un Latgales ke-

ramikas speciālista Jāņa Pujāta entuziasma bērni.

Katram no viņiem ir bijis savs skolotājs, bet Rēzeknes keramikas studijā Jāņa Pujāta vadībā apgūtais palīdzējis jaunajiem māksliniekiem noticēt šīs tradicionālās tautas mākslas nozares atdzimšanas iespējai un atdzīvinājis viņu gēnos dzīli iešifrēto Latgales keramikas specifiku izjūtu.

Aplūkojot trīs jauno keramikā darbus, redzam, ka katrs meistars, ja viņš strādā ne tikai kā amatnieks, bet gan kā radoša personība, var atstāt daudz īpatnēja un paliekoša kopējā keramikas attīstības gaitā.

Viņi ir atšķirīgi ne tikai pēc rokkrasta un mākslinieciskajām interesēm, bet pat pēc attieksmes pret mālu, pret keramiku vispār.

Ja katrs no viņiem būtu īsi jāraksturo, tad Aivaru Gutānu es nosauktu par mākslinieku domātāju. Vi-

ņā virpotie ārēji nepretenzozie, bet siltuma un istuma pilnie saimniecības trauki ir pārdomu un apzinātu meklējumu rezultāts. Jānis Lizdiks, savukārt, piesaista ar krāsnās dekoratīvās keramikas formu spēku, plašumu un vienlaicīgi arī trauslumu, ar maigo un tīro glazūru skānīgumu. Raugoties uz Viktora Pankova darināto, Latgalei it kā mazāk pierasto, korekto melno keramiku un nedaudz noslēpmainu mistiku izteicošajiem šķīvjiem, gribās domāt, ka šos darinājus cilvēks, kurš savā darbā atradis mieru un piepildījumu.

Domāju, ka vienā jautājumā visi trīs jaunie podnieki varētu vienoties — keramika ir kļuvusi par viņu ekzistences veidu. Kas būs tālāk — to rādīs laiks, bet es viņiem vēl radošu un iekšēju harmoniju, jo bez pirmā nosacījuma nevar strādāt mākslinieks, bet bez otrā — podnieks.

Dace VĀRAVA

2. Pirmrindas pieredzes adreses

(Sākums 41. numurā.)

Republikas pirmrindas pieredzes speciālistu semināra otrajā dienā pabijām agrorūpnieciskajā apvienībā «Talsi». Iepazināmies ar rajona pirmrindas pieredzes kabinetu, ko vada Rita Reiberģa (viņai ir arī palīgs, speciāla kabineta darbiniece).

Pēc tam braucām uz Leņina kolhozu Vandzenes ciemā, kas atrodas 14 kilometrus no Talsiem. Valdes priekšsēdētājs I. Brauers informēja par darba rezultātiem savā saimniecībā. Uzsvera, ka zemniekam ir dotas iespējas parādīt, ko cilvēks spēj. Nākotnē galvenās ražošanas vienības būs nomas un rentes iecirkņi un fermas. Jau 1989. gadā viens kolektīvs rentē konservu ceļu. Tā rokās ir dārzenu un zemeņu audzēšana, novākšana un pārstrāde. 60 cilvēki būs sazaļojuši produkciju apmēram par vienu miljonu rubļu. Vienkāršota uzskaitē un norēķini — pēc gala rezultātiem.

Pašreiz nodibinājušās 22 zemnieku saimniecības, tās aizņem ap 10 procentu no kolhoza aramzemes. To mērķis — labāk izmantot vietējos apstākļus un saražot vidēji no hektāra ne mazāk, bet vairāk produkcijas kā kolhozā. Te vietā Karla Ulmana devīze:

«Pats lemi.
Pats dari.
Pats izbīdi.
Pats atbīdi.»

Bet, lai katram kolhozniekam būtu interese par koosaimniecības darbības galarezultātu, tas ir, par nelnu, plānots daļu tās sadalīt uz pajām. Kolhoznie-

kiem paju domāts veidot, no kolhoza pirmo gadu iestāšanās naudas, apvienotās mantas un no katrā gadā nopelnītās algas daļas. Ik gadus visiem kolhozniekiem, arī pensionāriem, visiem, kas vismaz trīs gadus nostrādājuši kolhozā, tad izmaksās dividendes no zināmas peļņas daļas. Tad nebūs vienaldzīgo pret kolhoza mantu.

Par kolhoza darba rezultātiem ik mēnesi izdod informatīvo biļetenu, kurā atspoguļo visus darba rezultātus, slavē čaklos un kaunina slinkus, iepazīstina ar visu jaunāko. Par biļetenu kolhozā ir liela interese.

Iepazīstoties ar Leņina kolhoza dispečerdienesta telpām, kur izvietoti arī speciālistu kabineti, redzējām uzskatāmi noformētus stendus, pirmrindas pieredzes kabinetu, jaunāko literatūru, sanāksmju zāli, senlatviešu stilā ar pašdarinātām mēbelēm. Kolhoza kantora ēkā strādā tikai grāmatvedības darbinieki, visu rangu speciālisti atrodas dispečertelpās. Vini vadās no slavenā angļu fermerā Dāvida Atkinsona vārdiem: «Zemkopība nav darbs, bet gan dzīvesveids».

Vandzenes muižas pili (arhitektūras piemineklis, celts XIX gadsimta sākumā) ierīkota vidusskola. Apkārt skaists parks, kurš ir dabas aizsardzības objekts.

Vandzenes ciemā izveidots Ugunsdzēsēju muzejs. Tajā ir interesanti eksponāti no ugunsdzēsēju darba pirmsākumiem līdz mūsu dienām. Šis muzejs nevar

atstāt vienaldzīgu pat vislielāko skeptiķi.

Apmeklējām vēl vienu Leņina kolhoza teritorijā izveidotu muzeju. Tā ir māja, kurā dzīvojis vandzeniešu novadnieks dzejnieks un rakstnieks, kurš publicējies ar Friča Gulbja, Jāņa Trimdas un Viļa Veldres vārdiem. Plašāk par šo reti publicēto rakstnieku var izlasīt «Literatūras un Mākslas» 1987. gada 26. jūnija numurā. 1941. gadā viņš pazudis nezināmos apstākļos, taču viņa dzejas rindām arī šodien ir ļoti mūsdienīgs skanējums, it kā tās būtu rakstītas par pašreizējo atmodas periodu.

Garāmbraucot apskatījām lielo Kurzemes akmeņi, par kuru milzīgāka laikam nav visā Latvijā. Apmeklējām Nogaļes pili; par pilskalni un daudz nostāš — un legendu. Nogaļes pilī, uzcelta 1880. gadā barona atpūtai un mēdībām. Pēc nacionalizēšanas ilgus gadus to izmantoja kā skolas ēku. 1980. gada rudenī sāka restaurēt, un 1986. gadā lielākā daļa telpu atjaunota. Pašlaik saimniecība plāno tās izīrēt svinībām, sarīkojumiem, atpūtas pasākumiem.

Divu dienu seminārs pagāja interesanti un saspringti, jo bija iespēja iepazīties gan ar semināra saimnieku jaunākajiem sasniegumiem, pašreizējo darbību un plāniem, gan ar seno kultūru. Mājās visi braucām gandarīti un bagātāki.

V. RUTKOVSKA,
agrofirmas pirmrindas pieredzes speciāliste

Agrofīrmās fizkultūrieši aktīvi atbalstījuši ar savu piedalīšanos brīvprātīgās sporta biedrības «Vārpa» rajona padomes organizētos pasākumus: masu skrējieni «Līvāni-89», masu orientēšanās sacensības «Aģlonas rudens», sacensības dambretē, galda tenisā, novusā, šahā, GDA ziemas un vasaras daudzciņā, vieglatlētikā, basketbolā un volejbolā vīriešiem un sievietēm, vadošo darbinieku spartakiādi. Mūsējie piedalījušies arī veselības spartakiādē ar ieskaitēm GDA

Mans deputāta pienākums

daudzciņā, šausā ar mazkalibra šauteni, novusā, vieglatlētikā. Kopvērtējumā iegūta otrā vieta rajonā (1988. gadā bija trešā), atpaliēkot tikai no Līvānu eksperimentālās koka konstrukciju rūpnīcas komandas un apsteidzot trešās vietas ieguvējus — Līvānu stikla fabrikas sportistus.

Lai veicinātu sporta masveidību, kura mums varētu būt plašāka, paši esam or-

ganizējuši sacensības volejbolā, basketbolā, šausānā un — šogad pirmo reizi — arī lielajā tenisā.

Esam piedalījušies Preiļu pilsētas spartakiādē basketbolā, volejbolā, tenisā, kur mūsu «sponsors» bija Riebiņu ciema padomes izpildkomiteja.

Mūsu laudis bijuši dalībnieki daudzās republikas mēroga skrējienos. Jauju skrējienis — 30 kilometru

garumā, «Daugava — Gauja» — 21 kilometru garš. «Tautasdziesmas maratona» Bīkernieku sporta kompleksā dalībnieki varēja noskriet distanci no 5 līdz 42 kilometriem. Pilnu maratona otro gadu pēc kārtas veica Leonīds Valdovis, Romāns Vasiļevs. Aivars Ivgris, kā arī Riebiņu vidusskolas audzēknis Valērijs Trifonovs. Kā skrējēju uzmundrinātājas Daugavpils rajona Višku

maratona vienu 5 kilometru apli ar dziesmām nosoloja dažas mūsu etnogrāfiskā ansambļa dalībnieces.

Viļānu skrējienā «Apļi sauc» pavisam bija astoņas kārtas, obligātas — sešas kārtas. Daudži no mūsējiem kļuva par tā uzvarētājiem kopvērtējumā.

Notikušas arī dažādu rajonu komandu draudzības spēles basketbolā. Vīriešu komanda piedalījās sacensībās Stučkas rajona kolhozā «Aizkraukle» un skrējēju uzmundrinātājas Daugavpils rajona Višku

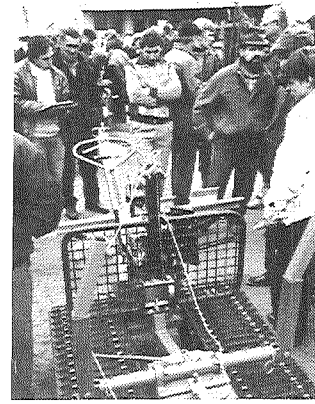
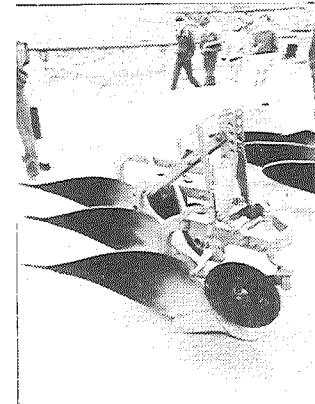
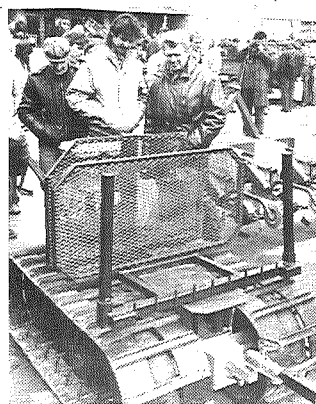
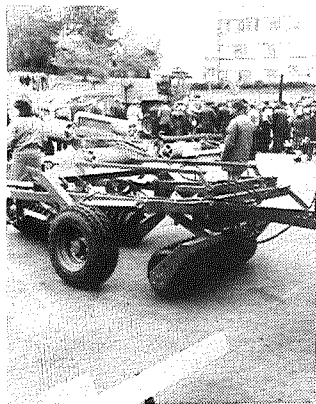
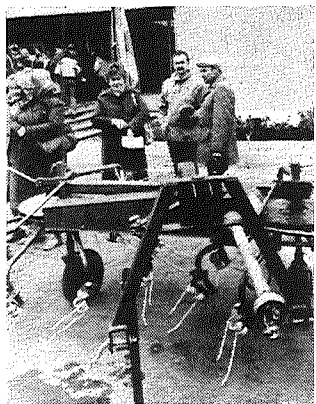
sovhoztehnikumā, kur arī izcīnījām kausu.

Mūsu problēmas: skolas sporta zālē jāsakārto apgaismes ierīces, tad tur varēs sākt nodarbības. Ja šogad būs īsta ziema, esam ielānojuši uzbūvēt slidotavu un nelielu apgaismotu slēpošanas trasi.

J. BELOUSOVs,
sporta metodīķis, Riebiņu ciema deputāts

Jaunais Ceļš

Ko deva „Agrobaltic-89“

ATTEĻOS: četras dienas agrofirma «Daugava» centrā Salā laukumā pie administratīvās ēkas bija redzama zviēdru, zemniekiem domāto mašīnu, izstāde, to apmeklēja apmēram 24,5 tūkstoši ieinteresēto.

Ak, Adamova!

Cienījamā laikraksta «Jaunais Ceļš» redakcijai Man un daudziem citiem sāk Adamovas liktenis un izskats. Tajā skaitā par bijušo astoņgadīgo skolu, kur mācījies ne viena vien paaudze, arī es pats. Vairākus gadus stāvēja tukša, izmitināja dažādus iebraucējus, kuri it kā deva lielu palīdzību Rēzeknes radomju saimniecībai un vēlāk arī agrokombinātam «Rēzekne», reizēm arī LOTOS vienības. Protams, neviens no šiem iemītniekiem nedomāja par ēkas remontu vai uzturēšanu, netraucēts to grauzta laika zobs, līdz kamēr iestājās brīdis, kad ēka draudēja pati no sevis sabrukt. Tad to nojauca.

Līdzīgi mums te ir arī ar citām kādreiz slavenās muižas ēkām un lielisko parku, ar avotu, kura ūdeni tā ārstniecisko īpašību dēļ pazina ne tikai Latgalē. Tēpat atrodas arī cita bijusī muiža — Labvārzu, — tai tāds pat liktenis.

Vai nevarētu atrasties kāds, kas ierosinātu te visu sakopt, ar vietējo iedzīvotāju un saimniecības palīdzību glābt, kas vēl glābjams? Atrastos arī cilvēki, kas savāktu ziedojumus. Izveidojama autoritatīva grupa, kura būtu tiesīga lemt un veidot Adamovas kompleksa tālāko likteni.

Ilmārs RUDZIŠS,
Rēzeknes rajona
Veremos

Uz mūsu laikraksta redakcijas darbinieka jautājumiem atbild agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» galvenais agronoms Jānis Kivlenieks.

«J. C.» — Jūs kopā ar grupu rajona pārstāvju bijāt Jēkabpils rajona agrofimmas «Daugava» un poļu — zviēdru kopfirmas «Scanproduct» rīkotajā komercizstādē. Kas patika, kādas ierosmes radās?

J. KIVLENIEKS: — Lietotu un arī pilnīgi jaunu tehniku demonstrēja 12 firmas, kas pārstāvēja zviēdru Malmes Skanska banku. Tā savu darbību

iesākusī 1896. gadā un ir lielāka starp sešām komercialajām, galveno darbību izvēršot valsts dienvidos ar centru Malmē — trešajā lielākajā pilsētā Zviedrijā. Atrodas Skānijas provincē, kas pazīstama kā agrokultūras centrs, gadu desmitus cieši saistīta ar fermeru galvenajām organizācijām. Ar apmeklētājiem tikās, par sadarbības jautājumiem konsultēja ap 40 speciālisti. Bija ieradies arī pats šīs firmas prezidents Ingemars Svensons. Pieņemamākais darījumu modelis starptautiskajā tirgū esot Bartera princips

— precī pret precei. «J. C.» — Spriežot pēc fotoattēliem augšā, tad ārzemniekiem bija ko piedāvāt, tehnika visai ērta, parocīga un, domājams, arī efektīva. Ko tad no mums viņi grib?

J. KIVLENIEKS: — Ja, tehnika laba, katrs jaunsaimnieks savā īpašumā gribētu redzēt tādu arklū, kultivatoru, transportpiekabi vai ko citu. No mūsu zemniekiem viņi visvairāk prasa kokmateriālus, ogas vai arī ģērētas mājlopu ādas. Solījās apmierināt visus pieprasījumus, lai cik to būtu. Tehniku un re-

zerves daļas ar prāmi nogādādot uz Poliju, bet no turienes ar kravās automašīnām uz Latviju.

«J. C.» — Tad jau no gribētājiem slēgt līgumus nevarēja ne atkauties?

J. KIVLENIEKS: — Es gan to nevaru teikt. Drīzāk kā parunā: «Acis redz, bet rokas par īsām». Lieta tāda, ka darījumus var noslēgt caur vidutājiem, kuriem jāmaksā savā tiesa: agrofirmai «Daugava» — 4 un «Interlatvijai» — 6 procenti. Tātad, no katra simta pa desmitniekam. Piemēram, lai tiktu pie 2

motorzāģiem, vajadzīgi 60 kubikmetri apaļkoku alkšņu. (Bērzs, egļe, priede, kas attiecīgi jāsgatavo, ir papīrmalka, tās mazāk.) Nez vai katrs jaunsaimnieks to spēj. Tomēr līgumus slēdza, gandrīz 100 darījumu. Visvairāk gribētāju bija tiem pašiem motorzāģiem «Husqvarna», piena tvertņiem un dzesinātājiem, siena ārdītājiem, pļaujmašīnām, sējmašīnām, kartupeļu divrindu stādāmajām mašīnām un tamlīdzīgi. Ja mūsu fermeri visas lietas varētu kārtot tiešā ceļā, gribētāju būtu krietni vien vairāk.

Pēc pirkuma — uz MTAB

Preiļu rajona apvienības «Lauktechnika» materiāli tehniskās apgādes bāzē (MTAB) iekārtots veikals jaunsaimniekiem. Tajā var iegādāties automašīnu rezerves daļas, dažādus saimniecībā nepieciešamus priekšmetus, zirgu alžūga piederumus un citu. Apvienības pārvaldnieka vietnieks materiāli tehniskās apgādes jautājumos Jānis Šņepsts un citi bāzes darbinieki, pēc kuru iniciatīvas iekārtots šis veikals, pēta savu pircēju ierosinājumus par tirdzniecības uzlabošanu, lai veikalam pieaugtu autoritāte. Nepilnos divos mēnešos, kopš veikals vērš durvis, tajā pabijuši daudzi jaunsaimnieki.

ATTEĻĀ: jaunsaimnieks no Rudzētu ciema Jāzeps Pastars. Viņa saimniecība nav liela — 15 hektāri zemes, taču arī tās uzturēšanā nepieciešams daudz darba un tā padarīšanai — ražīgu mehanizācijas līdzekļu.

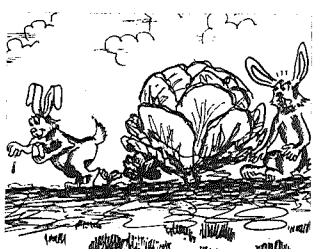
Jaunsaimnieka sētā — kombainu

Vislielākās rūpes jaunsaimniekiem sagādā ražas, bet īpaši — graudaugu novākšana un apkuļšana. Viens otrs atceras, cik labi bijis, kad atsevišķi uzņēmīgi laudis ar kulmašīnām braukājuši no mājas uz māju un kūlušī labību. Mūsdienās var izlīdzēt ar kombainu, ko salīgst no kolhoza vai sovhoza, bet tas ir stipri vēlu, kad liel-saimniecību lauki jau nokopti, jo agronomi baidās no šķirņu sajaukšanas, arī steidz ātrāk nokopt lielos laukus.

Vienam pašam ir par dārgu pirkt kombainu, tas nav arī racionāli, bet to taču varētu iegādāties divi trīs un vairāki kaimiņi, attiecīgi kooperējoties. Savstarpējo norēķinu formas varētu būt visdažādākās. Taču kopš pagājušā, 1988. gada, jauns kombains «Niva» maksā ap 10 tūkstošiem rubļu, bet «Jenisej» ir vēl dārgāks — ap 17 tūkstošiem rubļu. Un tajā laikā, kad katram jaunsaimniekam vēl svarīgāk ir iegādāties citu teh-

niku. Ar 1. oktobri kolhozos un sovhozos sākās tehnikas remonta sezona, jau ir izplānots, kādas mašīnas ir rīki jānoraksta, tos aizstājot ar jauniem, modernākiem. Norakstīšanai sastādītajos sarakstos ir arī pa kādam kombainam. Ja saimniecībai ir iespēja pāriet uz modernākiem un lielākas jaudas kombainiem, tad tā ar prieku atteiksies no vecajiem. Un vai visi tie tik tālu nolietoti, ka metāllūžņos vien der? Taču nē jau. Vai tā kādu lietotu «Nivu» vai citu kombainu nevarētu pārdot jaunsaimniekam par 2,5 līdz 4 tūkstošiem rubļu, nocenojot, vadoties no vērtības līdz 1988. gadam, kad šādas «Nivas» maksāja 7,5 tūkstošus rubļu. Jauno cenu noteikt atkarībā no nolietotības pakāpes.

PSRS pašlaik projektē nelielu kombainu zālāju sēklinieku un graudaugu novākšanai, taču līdz tam, kad būs izgatavoti pirmie paraugi, jāgaida vēl gads.

Dārzeņu ziemas sēja

Dārzeni tenākas par trim nedēļām agrāk, ja tos iesēj rudenī. Ziemas sēja der dillēm, pētersīļiem, sīpoliem, bietēm, salātiem, selerijām, burkāniem.

Laucīņu var gatavot septembrī, oktobra sākumā. Tam jābūt līdznamam, bet pavasarī pēc iespējas labāk pasargātam no kūstošā sniega ūdeņiem. Pirms sējas zemi pārrok, mēsla ar kompostu vai trūdvie-

lām (3 līdz 5 kg uz vienu kvadrātmetru) un kālija hlorīdu (10 līdz 15 grāmi).

Sēklas izsēj, kad iestājas vīglas, bet noturīgas salnas, lai līdz salam tās nepagūtu uzdiēt un aiziet bojā. Vispiemērotākais laiks ziemas sējai ir oktobra beigās — novembra sākums.

Ziemas sējai nav noderīgas gluži visas sēklas. Jāizvēlas salizturīgākas. Piemēram, labākās pētersīļu sēklas šim periodam ir «Bordovikskaja», «Saharna ja», bietes — «Podzimnaja nesravennaja», «Podzimnaja plakanā», sīpoli — «Mjačkovskij», «Rostovskij repčatij», «Daņilovskij», burkāni — «Nantes», «Santenē», «Moskovskaja zimnaja».

JA...
...rudenī putni lido zemu — būs auksta ziema, ja augstu — silta.
...oktobrī lapas no bērziem un ozoliem nenobirst

Kāpostu uzglabāšana

Kāpostus, tāpat kā citus svaļģos dārzeņus, glabā pagrabos. Labākās šķirnes uzglabāšanai ziemā ir: «Amagas», «Belorusskaja», «Maskavas», «Zimovka». Glabātava nepieciešams uzturēt vislabvēlīgāko temperatūru un mitrumu.

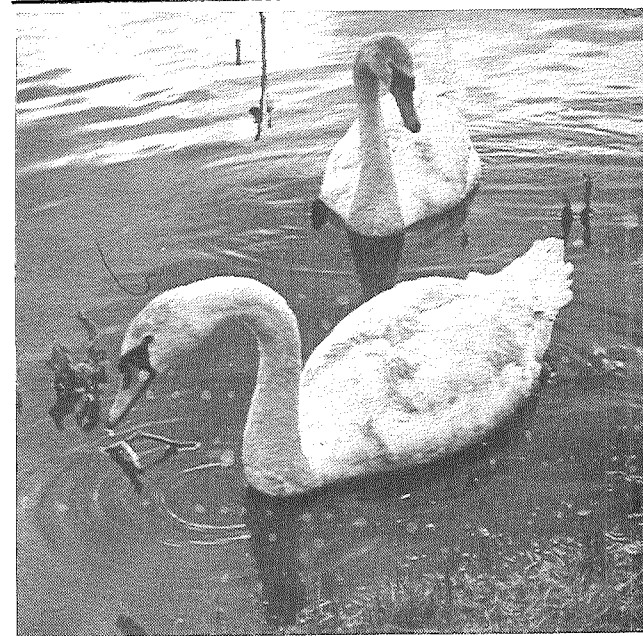
Kāpostus jāizliek uz satastnū plaukta divās vai trijās kārtās ar tādu aprēķinu, lai būtu brīva gaisa pīeeja, vai arī pakarina uz latām, naglām. Kāpostgalvas vajag salikt piramidnās ar kaceniem uz augšu. Tādā veidā liekot, uz viena kvadrātmetra var izvietot līdz diviem centneriem kāpostu.

Ir vēl viens glabāšanas veids. Tā ziemas kāpostus savāc pēc iespējas vēlāk un

pilnīgi — gaidi bargu ziemu.
...ozolos daudz zīļu — ziema būs auksta.
...8. novembrī parādās sniegš (vai ap Mārtiņiem — 10. novembris) — pa-

saliek nelielā stīrpā, kas cieši nosepta ar kāpostu lapām. No malas saliek pēc iespējas vairāk lapu, bet augšu apsedz vīglī. Uznākot pirmajam salam, stīrpu nosedz ar sienu, salmiem un citu materiālu. Kad uzkrīt sniegš, kāpostus no stīrpas pārnēs uz iepriekš sagatavotu tranšeju un apber ar sniegu. Sniega kārtai virs bedrēs un no sāniem jābūt ne mazāka par vienu metru. Kāpostu glabāšanas laiku var pagarināt, pavarī atkal pārliekot to stīrpā. Tad tā jāapmet ar sniegu, no virsas jāpārklāj ar sienu vai salmiem, lai pasargātu sniegu no priekšlaicīgas izkušanas. Tādās tranšejās glabā arī citus dārzeņus.

vasariš iestāsies vēlu.
...vēlu rudenī parādās odi — ziema būs miksta.
...vasara bijusi slapja un rudens silts — ziema būs gara.

DIVTUVĪBA.

A. GONČAROVA foto

Izklaidēšanās Preiļu modē.

Konkurss turpinās

Cienijamais «Ventilator»!
Jums izdevies mūsu kolhoza atklāt interesantnu govi («Jaunais Ceļš» 1989 gada 9. septembris). Varbūt tā ir speciāli audzēta

cirkam? Savā laikā no mūsu kolhoza tādām vajadzībām tika nopirkts zirgs. Govs būs kā klauns ar lielām kurpēm.

Vēl viens variants: jāsak trenēt slēpošanā. Būs taču sensācija — govys uz dabīgām slēpēm!

Silvija OZOLINA
P. S. Apsveicam, Silvij! Kurš papildinās?

Sveiciens nu rogovkīša

Sen nabeju ni dzērdējs kūr, ni redzējs pošu Onti Myuriniķu, bet te jam i atsūta vēstuli! I kūr jys roksta: par braucini uz sova rajona centru Ludzu. Sok, izkops nu autobusa un nūsabreinojis: Ludzu ni pazeit. Vaco tērga vitā jaunu autoustu cel. Cik daudz moju sabyuveits par tīm godim, kamer nabejs. Mož vairok kai Relgā. Uz kops uz piškola, pasavēris uz Ludzas Lelū azaru, i to vairs napazeit: kur naskod pa vysu molu stipēs smuka smikšu maleņa, tagad saauguši nazkaidi kryumi. Laikam tī pišātņiki vairs nimoz pi azara i nateikūt. Tai Onte jau gondreiz socs dūmot, ka mož sajaucš autobusus i isara-

dīs varbyut Rēsni. Pamets acs uz tū pusi, kur nazkod beja dzērīņu veikals, tai atplaucs: tūmār naass nūsamaļdejis — ryn-da taida pat un tymā — sovi pazeistami čomi. Vysym taidys palāki bryunas sejas, taipat daži jaunekli Gorkija ilās vydā par nazkū sprīž. taipat tei ila izroknota un skverā pi bazneicas uz sūlenim sed čiši saguruši, treiseigi individi.

Teiri prīceigs, ka nav nūsamaļdejis, Onte Myuriniķs kops Kristinku autobusā un braucss uz sovu Rogovku. Nu i roksta, voi as varu isadūmot taidys vītys, kurys nav spējeiņa skort nikaida perestrolka? Ir taidys vītys, dorgais draugs, pi myusim arī...
Benedikts KAULACIS

Mikeļs bezdarbņiks un partija

Mikeļs it pa ceļu, goļvu nūkoris un nazyna, nabogs, kū ar sevi isokt.

Umai redz, ka pi pogosta stov lels ļaužu pulks. Nazkas runoj, nazkū lomoj un aicynoj vysus raksteitis sociāl-radikalu-liberalu apzineigū bezdarbņiku parti-jā.

— A kopēc nā, — dūmoj Mikeļs, — loba liita — taišņi partija kai radeita priķš viņa. Vys byus kaidis dorbs un atolgošona. Tod Mikeļs, nūkortoļis istošonos partijā vysas formalitātis un, sajēmis atteiceigus aizrodejumus, laidēs uz Mežmaļa mīstēņu. Te viņš svādines dīnā, uz kops uz bucas, soka agiteit:

— Kungī un dāmas, breivos Latvijas pilsūni! Pracāti un jauni, borini un atraitnes, gļozeites mīlotoji un peipņiki, ubogi, nabogi, mosenas un terciarkas, kurly un māmi, apzineigi

bezdarbņiki, klausītēs, klausītēs!

Bolsojit pogosta vēlēšonu laikā par munu partiju. Viņa gados, lai jums navajadzātu moksot nikaidu nūdūklū un bankas porodu. Partija jums pišķērs zemi bez moksas. Pyuleisis, lai ikkotram byutu sovs zyrgs un gūvs, a viņu tryukuma gadējumā velosipeds un spanis pīna. Ikkotram peipņikam tiks pišķērtā morceņa tabaka, a kas napeipej, — pusstruciša šmakovkas. Skaistulem pudra un byudu zīpes byušūt par veļti un drūšeiba, ka nu symta devīndesmit deveņas goda laikā tikšūt izpracātas. Lvnu cena pasacels leidz 400 latu par berkovu. Labelba byus tik dorga, ka ni vīns buržijs navārs jos vairs nūpērk. Vepri un cyukas palikšūt dorgoki par zyrgim. Bolsojit par sociāl-radikalu-liberalu...

Te jam pītryuka bolsa, bet atsakosejis, vēl styprok soka klīgt:

— Nu bazneicom, klūsterim un buržujim atjems zemi un sadaleis jū storp apzineigim bezdarbņikim.

Mikeļs, sajysminots pats nu sovas runas un, prīceigs, ka vysi jo klausos, trauc tokol:

— Nūst ar bazneickungim, nūst ar bazneicom, lai dzeivoj breiveiba!

Mosenas, izdzērdušas, kas te par putnu, sasačyukstēja, sasaruņoja sovā storpā un, apstojušas Mikeļi tyvok, soka dzīdot:

— Marija, Marija, par sauli spūdoka...

Mikeļs runoj, terciarkas dzīd, bazneicā soka zvanēt uz nešporim. Cēlēs lels trūksnis. Niko navar sadzērdēt.

Te vēl nazkas nūgryude Mikeļi nu bucys, bet jis, nūsļaucējis dagunu, otkon klīdž:

— Pilsūni, kungī un

jaukos dāmys! Esit protelgi, es runoju jyusu lobāl

Bet niko naleidzēja. Trūksnis un nakorteiba auga. Policeja soka jau dzonot laudis. Mosenas vys dzīd, napasadūd. Vinam ūtram korteibņikam jos nūraun capuri, matās motūs.

Kas smejas, kas klīdž, gryustos.

Mītiņš beidzēs ar tū, ka tyka sastodeiti vairoki protokoly, kai uz mira traucetojim, tai arī uz Mikeļa, kurš pretejos partijas bīdram ispēre par nosi.

Mikeļs kaidu nedeli vys braukoja vēl apkort aģitā-dams, koleidž galeigi aizsmoka. Itys vēl byutu nikas, bet viņš, pīdzeris, gribēja lupot-lupotos sasist pošu partijas priķšņiku par naizmoksotū jam olg. Beidzēs ar tū, ka Mikeļs izsvīde nu partijas.

Kalendārs, 1933. gods

Bez vārdiem.

A. MEZMAĻA zīmējums

Nitrātu nav

— Tā jau nav, ka mani kartupeļi mēslus nebūtu redzējuši, bet nitrātu tajos nav.

— Tad jau tie kartupeļi būs tikai no važas skatījušies uz fermu...

Redaktors A. RANCĀNS

Lietiško darījumu klubs

LIDZJŪTĪBAS

Izsakām dzilu līdzjutību DMITRIJA TOLSTOPJATOVA piederīgajiem sakarā ar viņa pāragro nāvi. Agrofīrmas «Sarkanais Oktobris» kolektīvs

Izsakām dzilu līdzjutību linu fabrikas ekonomistai Kirai Krišukai sakarā ar VIRA priekšlaicīgo nāvi. Agrofīrmas «Sarkanais Oktobris» administrācija, partijas un arodbiedrības komitejas

Tirgus cenas

	(rublos par kilogramu)	Preiļi	Ludza	Rēzekne	Daugavpils
Kartupeļi		0,50	0,50	0,30—0,50	
Kāposti (svaigi)		0,60—1,00		0,60—0,40	
Sīpoli	1,00	1,00	0,50	0,70	
Burkāni	0,60	1,00		0,40—0,60	
Tomāti	2,00	2,00	2,00	2,00	
Kīplokli	3,00	3,00	5,00	2,50	
Āboli	0,30—0,50	0,50	0,50	0,30—0,40	
Bumbieri	2,50—3,00	2,00	2,00	3,00	
Vīnogas		1,50		1,50	
Arbūzi		0,60		1,00	
Dzērvenes	4,00	3,00		4,00	
Biezpiens		1,00	1,00	2,00	
Krējums			5,00	5,00	
Olas (10 gab.)		1,00		1,30	
Cūkgaļa		4,00	4,50	4,50	
Tela gaļa			6,00	5,00	
Sivēni (gab.)	40—70	60—65	70	70	
Medus		7,00	10,00	10,00	
Ziedi (gab.)	1,00—1,50	1,00	2,00	0,90	
Sēnes				3,50	

IEPAZIŠANĀS

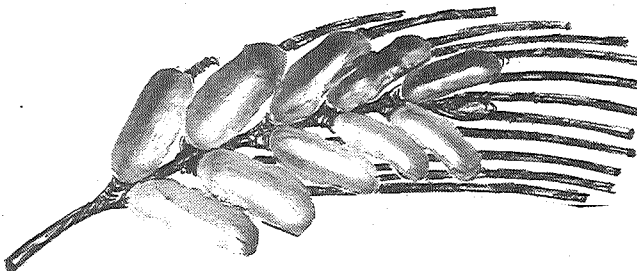

Vientuļa, nopietna rakstura sieviete (41 gads) vēlas satikt piemērotu vecuma dzīvesdraugu ar daudzpusīgām interesēm un bez kaitīgiem paradumiem. Rakstīt: 228300, Ogrē, pastā uz pieprasījumu. T. G.

Vīrietis vidējos gados, augums 183 cm, meklē jautru, labsirdīgu dzīvesdraugu. Vēlama fotogrāfija. Rakstīt uz adresi: 228250, Preiļi, p. k. 8.

...Un dodī mums mūsu dienišķo maizi!

Kas vienreiz nogaršojis Riebiņos cepto maizi, tas nu to pērk un lieto uzturā pastāvīgi. Matkules maize.

Maize — mūsu galvenais produkts, mūsu bagātība, tautas pielūgšanas objekts. Izturēsimies pret to ar cieņu un taupīgi!

nes, sīrups, raugs, sāls. Kad tie tikko izslīdējuši no krāsns, tiek noklāti ar plānu kārtiņu cietes šķīduma, lai ilgāk saglabātu svaigumu.

Ezeres maizes klaipa cena ir 1,20 rubļi, tajā vairāk sīrupa un izmantots kvass, mazāk ķimeņu un iesala.

Maize — mūsu galvenais produkts, mūsu bagātība, tautas pielūgšanas objekts. Izturēsimies pret to ar cieņu un taupīgi!

JAUNĀIS CEĻŠ

Laikraksts «Jaunais Ceļš» («Новый путь») iznāk 1 reizi nedēļā latviešu un krievu valodā sestdienās.

Redakcijas adrese: 228273 Preiļu rajona Riebiņu ciemā, agrofīrma «Sarkanais Oktobris». Telefons redaktoram un nodaļas vadītājam — 56732

Pas. 1239. Met. 2200.

Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā. Formāts — 1 nosacīta iespiedloksne.